

פרק חמישי: איך מתייחסות הנשים

לפילגשים-המוזכרות - וגם להיפך

חנכמה

איזורה

עובדי חברת החשמל מאורגנים, גם בי חיי החברה שהם מנהלים, בקבוצות סגורות יחסית, מרבים להתראות גם בחברה, לצאת יחד. כתוצאה מזה, משוחחים הרבה בבית על העבודה, ובעבודה על הבית. משום כך, היתה אשתו של המנהל החשוב באיזור הצפון, בטוחה שהיא יודעת בדיוק כל מה שנעשה במשרדו של בעלה. משום שאפילו בעלה לא יספר לה משהו, היא תשי מע על כך ברכילות באיזה ערב שישי קרוב. ואכן, מאחר שגם בעלה ידע שכך הם פני

אותו בחור הגיע אל בת-העשירים, רק עם התחנונים, כמו שאומרים. בת-העשירי, רים, שהיא כבר אשת-עסקים בזכות עצמה, החליטה להפוך את בעלה הצעיר וחסר-הנס' יון לאיש-עסקים עצמאי, כדי שלא יגידו עליה שהיא מפרגסת אותו, ושזכות זה הוא חי עימה.

מה היא לא עשתה בשבילך? קנתה לו חליפה עם עניבה. תיק של ג'ימס בונד. מכר ניה קטנה. אפילו משרד. היא ריהטה עבורו כמו יריה את המשרד. וכדי להשלים את החסר למעמדו, כדי שכולם יאמרו שהיא נשואה לאיש-עסקים מצליח באמת, החליטה להשיג לו גם מזכירה.

מאחר שגם בעניין זה היא סמכה על טע-מה יותר מאשר על טעמו, היתה זו היא עצמה שבחרה את המזכירה הפרטית שלו מבין המועמדות.

לא חלף זמן רב מאז החל האיש לנהל את העסקים, ולאזוני אשתו גונבה השמועה כי מזכירתו הפרטית של בעלה, הצעירה ממנה ב-15 שנים טובות, מספקת לבוס שלה עוד כמה שירותים.

לא רק שהמזכירה הפכה לפילגשו, אלא שהוא אף החל מופיע עימה במקומות פומי-ביים בגלוי. הוא היה מעז אפילו לקחת עי-מו את המזכירה כשהיה יוצא לבלות בחברת כמה מיידיה הטובים של אשתו — שאף הם כמיהו, נשואים ומצויידים במאהבות.

נאמנות עד שיחלים, מבלי שיעלה בדעתה לנטוש אותו בגלל זה. על-מנת לא להקשות על בעלה — עד שיחלים — הציעה לו אפי-לו לקבל את הפילגש הביתה. לזה לא הסכים הרשקוביץ, מחשש להשי-פעה שלילית על הילדים. אולם הוא הסכים

ת מימים, היו אולי מזדעזעים מתגור-ת בתה של רות הרשקוביץ, אשתו של איש צמרת המפר"ל אברהם הרשקוביץ (מו-כילנית המזכ"ל, העולם הזה 1756), כאשר גילתה שבעלה התאהב במזכירתו. כי רות קיבלה לחיקה את הפילגש הצעיר-

מאת רחל המרחלת

לואריאציה על הנושא — לציאה משותפת לבילויים.

נ שותיהם? בוסים רבים — רבים יותר ממה שסבורים בציבור — מגיבות באותה צורה בדיוק.

במקרה שהבעל מתאהב במזכירה בלב וי-נפש, כמו במקרהו של הרשקוביץ — מסו-גלת האשה להבין זאת, מאמינה רק שזו התקפה חולפת. כפי שהסבירה רות הרשקו-ביץ: "העובדה שצעירה יפה השיבה אהבה לחיקו, מחניפה לו מאוד." במקרים רבים, מחליטה האשה כי אין טעם לפוצץ את חיי הנישואין, וכדאי לגלות סבלנות.

אשר מגיבה כך גם במיקרה השני — כי אשה היא מגלה שבעלה מנהל סתם רומן עם מזכירתו כמו עם כל מזכירתיו בעבר, וכנראה גם בעתיד.

גם כאן, היא מגיעה במקרים רבים למס-קנה שאין טעם להילחם, מאחר שבמלחמה כזו — היא רק תפסיד. היא משלימה, לומ-דת לחיות עם זה.

כך בדיוק הגיבה בת-העשירים, הנשור-אה לאיש-עסקים צעיר בענף המחשבים.

רה. כתוצאה מזה יכלו מכריו ויריביו של הבוס המפלגתי לחזות במחזה פיקנטי למדי, כשהמשולש הרתי — הרשקוביץ (60), אשתו (51) והפילגש, רחל קוגל (29) — יוצאים יחד לבלות בתיאטרון או באירועים חברתיים אחרים. "היא יפה מאוד ומושכת," חיוותה האשה בגלוי-לב את דעתה על ריבתה ה-צעירה. "לא פלא שהוא משתגע אחריה."

ת גובתה של רות לא היתה יוצאת דופן. בנסיבות המקרה, היתה זו תגובה רציונלית ביותר. שכן בעלה התייצב בפניה בגלוי-לב, גם אם באיחור של שנה וי-חצי — הורה בפשטות שהוא נטרף אחרי מזכירתו, ביקש להתגרש, כדי שיוכל לשאת את אהובתו.

אשתו של הרשקוביץ סירבה להיעתר ל-בקשתו: "אינני מסכימה לתת לו גט, לא מפני שאני רוצה להפריע לו," סיפרה. "אלא מפני שאני סבורה שזכנסה בו רוח שטות והוא אינו אחראי למעשיו. אני בטוח שיבוא יום ויתחרט."

היא החליטה להמתין לאותו יום — ממש כאילו היה זה מקרה נוסף בו נתקף בעלה במחלה קשה, והיא ממתנה באורך-רוח ובי-

ההחלה

הסוף

הדברים, החליט שזה יוסיף רק לבריאות ה-עניינים, אם לא ישמור ממנה בסוד שקיבל מזכירה חדשה, לאחר שהקודמת יצאה ל-חופשת-הריון, הודיעה מראש שלא תחזור אחרי הלידה.

הבעל גם הודה — למרות שבלב כבד — כי המזכירה החדשה צעירה ונאה. האמת היי-תה, שהוא באמת לא היה אשם בכך: הוא פשוט קיבל אותה ממחלקת המנגנון, בלי

„שמעתם? המזכירה של בעלי נהייתה גם הפילגש שלו. שיהיה לו לבריאות.“

שום התערבות מצידו. לאחר ימים מספר הגיעה האשה לסיוור-ביקורת במשרדו של בעלה — ונהיה לה חושך בעיניים.

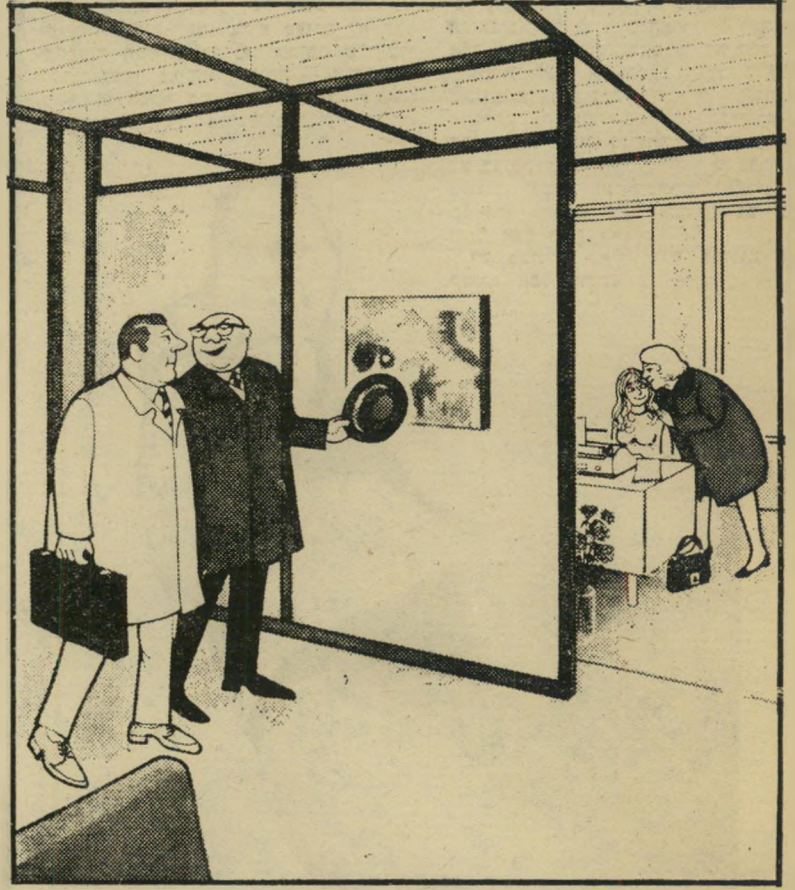
המזכירה היתה גם התיכה רצינית. יותר מדי רצינית, בלי להיכנס לפרטים — האשה הודיעה לבעלה בלשון שאינה משתמעת ל-שתי פנים שמזכירה זו לא נשאת אצלו: „אני לא חושבת שזה הוגן שתעמוד, שמונה שעות ביום, בפני פיתוי כזה, הסבירה לו באופן סטכילוגי.

הבעל לא האמין למישע אוזניו.

א פשר היה כמובן לחשוב, שברגע שי-נודע לבת-העשירים כי בעלה בוגד בה עם מזכירתו, שבחרה היא למענו — היא תשתולל מזעם, תזרוק אותו לכל הרוחות יחד עם המזכירה, ואולי גם תיקח בחזרה את המכונית והחליפה שנתנה לו.

לא. האשה נתגלתה מבוגרת מספיק כדי לא לנהוג בפיוות. היא ידעה שבעלה לא מאוהב במזכירה, והוא עושה מה שהוא עו-שה עימה — רק משום שהמעמד מחייב. וי-היא הרי רצתה שיהיה לו מעמד. וכך, ביודעה כי ממילא תדבר כל העיר על בעלה ומזכירתו, הקדימה האשה תרופה למכה. בכל מיפגש חברתי, היתה צוהלת בי-קול. לפני שמישהו יתחיל להתלחש מאחרי גבה: „מה אתם אומרים? המזכירה הפרטית של בעלי היא גם הפילגש שלו. שיהיה לו לבריאות. כל זמן שהוא מספק גם אותי, אין לי טענות. בסופו של דבר, הוא תמיד יחזור אלי הביתה!"

א לא מאי? לא כל הנשים הן ליבר-ליות כל כך. יש אחרות, שמקשות בי-

„אני מקווה שאשתי לא תגלה לעולם איזו מזכירה חתיכה יש לי!“